

CURTEA DE APEL BĂLTI

Dosarul nr. 1a -127/2016

Judecătoria mun. Bălți

Judecător Stănilă D

D E C I Z I E

În numele Legii

15 martie anul 2017

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curtii de Apel Bălți

Ayînd în componenta sa :

Președintele sedinței de judecată

Judecătorii : Ruslana Burdeniuc, Dumitru Pusca

Grefier Cojocari Mihaela

Cu participarea:

Procurorului

Annotaci髇 Requerida

Judecătoriei mun. Bălți din 07.10.2016, în cauza penală în privința lui

A născut la 11.06.1990, domiciliat în satul Baia, str. Doma, 23, cu viză de domiciliu pe adresa satului Baia, pasaj Izmail 20, studii mediu, supus serviciului militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat:

- primă sentință Judecătoriei Baia din 26.05.2014 în baza art.287 al.(2) lit.b) Cod penal RM la amendă în mărime de 500 unități convenționale (6000 lei).

- prin sentința Judecătoriei Baia din 09.10.2014 în baza art.264/1 al.(1) Cod penal RM la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

- a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) Cod penal RM cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 40000 (patruzeci mii) lei, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

In privința lui x s-a aplicat măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, fiind luat sub strajă din sala de judecată.

Termenul pedepsei stabilite s-a calculat din data pronunțării sentinței - 07.10.2016.

S-a dispus referitor la corpurile: banii în sumă de 1000 lei în bancnotele, după cum urmează: F 0110 nr.481735, F 0113 nr. 511478, F 0122 nr. 397636, F 0124 nr. 335567, F 0116 nr. 282657, F 0116 nr. 282652, F 0116 nr. 282651, F 0116 nr. 282664, F 0116 nr. 282663, F 0070 nr. 277409 - urmează a fi păstrate la materialele cauzei pînă la intarea sentinței în vigoare. La intrarea sentinței în vigoare banii urmează a fi transmiși în folosul statului (omisiune înlăturată prin încheierea Judecătoriei Bălți din 21.11.2016).

Procedura de citare legal executată.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 24.04.2015-07.10.2016.

Cercetând fondul apelului, Colegiul penal –

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus, instanța de fond a reținut, că x fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 01.10.2014 la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore și repartizat de către consilierul de probație pentru executarea pedepsei stabilite la IS „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” din str. Aerodromului 16, mun. Bălți pentru o perioadă de la 04.12.2014 pînă la 05.01.2015. Astfel, prezențindu-se la întreprinderea sus indicată la data de 04.12.2014, în scopul evitării pedepsei executării pedepsei menționate, conștientizând caracterul social-periculos al acțiunilor sale și consecințele lor, personal, i-a oferit juristului IS „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” - x , care era o persoană publică, în exercitarea funcției sale el fiind obligat să ducă evidența orelor de muncă neremunerată în folosul comunității în curs de executare de către persoanele condamnate, iar în cazul neexecutării acestor ore, dispunând de obligația de a informa consilierul de probație, banii ce nu i se cuvin în suma de 50 lei pentru fiecare zi de lucru, iar în total -1000 lei, pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale, și anume: indicarea în graficul privind executarea muncii neremunerate în folosul comunității a condamnatului a informației, care nu corespunde realității, exprimată prin introducerea orelor de lucru ca fiind executate în timpul absenței lui x la locul executării pedepsei, fără a informa organul respectiv. Ulterior, în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație sub formă de control a transmiterii banilor de către colaboratorii al SIFE al SII a IP Bălți, cu participarea lui x , care benevol și-a exprimat acordul de conlucrare cu organele care efectuează măsuri speciale de investigație, la data de 20.01.2015, la orele 10.30, astfel încât să parcurgă de odihnă „Andries” din mun. Bălți, x a urcat în automobilul de model „Skoda Octavia” cu n° BL DS 973, care era parcat în apropierea oficiului Camerei Înregistării de Stat filiala Bălți de pe str. Moskovei 13, la volanul căruia se afla x , unde a transmis ultimului bani în sumă de 1000 lei, oferînd pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale.

Instanța de fond a pronunțat sentință în cauză.

Împotriva sentinței în termen a declarat apel avocatul Rotari Vitalie în interesele inculpatului x care a atacat sentința instanței de fond pe motivul ilegalității.

În motivarea apelului a indicat, că:

-instanța de fond la adoptarea sentinței a ignorat prevederile art.101 și art.389 Cod de procedură penală RM, nu a ținut cont de probele administrate, au fost lăsate fără nici o apreciere erorile de procedură comise de către organul de urmărire penală și judecătorul de instrucție și invocate de către partea apărării astăzi pe parcursul urmăririi penale cît și la judecarea cauzei în fond, declaratiile martorilor și ale inculpatului au fost descrise în sentință selectiv;

-reieșind din prevederile art.24 al.(2), (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată vădit s-a manifestat în favoarea părții acuzării, n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv ignorând cerințele legislației în vigoare și această se confirmă prin următoarele:

-fiind interrogat pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond x a declarat că în privința lui a fost emisă o sentință potrivit căreia i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În scopul executării pedepsei, de către Biroul de Probație Bălți, a fost repartizat la IS „Întreprinderea pentru silvicultura Bălți”, iar responsabil pentru ducerea evidenței executării pedepsei a fost dispus x În sarcina lui x au fost puse diferite activități: să tăie lemne, să curețe zăpadă, să indeplinească și alte lucrări de gospodărie. A concretizat că a executat diferite lucrări pînă la 16.12.15, iar după această dată venea în fiecare zi dar de lucru nu prea erau insistenți în trimitea să lucreze în alt loc unde va putea cîștiga bani pentru a-i achita 1000 lei ultimului în schimbul completării graficului de executare a orelor de muncă neremunerată ca fiind executate. Pentru a-i demonstra lui x că nu va avea probleme în vederea executării pedepsei, x a completat graficul privind executarea muncii neremunerate în folosul comunității în care era indicat că x 4.12.2014 și pînă la 05.01.2015 a executat 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității executând cîte 8 ore în fiecare zi în perioada menționată. La fel, în acest grafic era indicat și lucru prestat de condamnat în fiecare zi clădirea sau tăierea lemnului, amenajarea teritoriului etc.;

-la fel, în ședința de judecată x a declarat că lui x nu i-a dat mită, dar a fost impus de către ultimul să-i transmită acești bani fapt care poate fi confirmat de către martorul x . x a mai declarat, că era anunțat din timp de către x cînd va fi verificat de către consilierul Biroului de Probație Bălți x . Aceasta s-a întîmplat de 2 sau 3 ori cînd x îl anunța prin telefon că va veni controlul. A declarat astăzi organului de urmărire penală cît și consilierului Biroului de Probație despre faptul extorcării banilor din partea lui x, însă nimeni n-a întreprins nimic;

-la fel, a mai declarat că pe martorul x nu-l cunoaște și la locul executării pedepsei nu l-a văzut;

-declaratiile lui Mx i se confirmă prin declaratiile date în calitate de bănuitor și învinuit;

-x a concretizat că l-a provocat la comiterea infracției prin stabilirea unei taxe de 50 lei pentru fiecare zi de executare a pedepsei, în caz contrar pedeapsa ii va fi înlocuită cu închisoarea;

-menționează, că aceste declaratiile nici nu au fost indicate în sentința Judecătoriei Bălți din 07.10.2016 ca probe, prin urmare nu le-a fost dată nici o apreciere;

-au fost selectiv indicate și apreciate declaratiile martorului V.Ciuhră;

-la 09.12.2014 a fost verificat, dinșiul era prezent la locul executării pedepsei, ca urmare a fost întocmit un proces-verbal prin care s-a constatat faptul prezenței ultimului la locul de muncă, era prezent și x care a menționat că x respectă condițiile executării pedepsei. La 16.12.2014 a fost efectuat un nou control, dar prin intermediul unui apel telefonic. Fiind întrebat x a comunicat că x respectă și execută orele de muncă;

-V.Ciuhră a specificat că x s-a prezentat la Biroul de Probație abia la 22.01.2015 și a prezentat graficul privind executarea muncii neremunerate în folosul comunității în care era indicat că x a executat complet pedeapsa de 160 ore menținând că de fapt, n-a executat integral pedeapsa dar el a întocmit acest grafic de la bun început adică la 14.12.2014, ceea ce este ilegal. În prezent nu s-a emis nici un act privind anularea graficului întocmit de , în instanță de judecată nu s-au adresat pentru a declara nul acest grafic, nu poate să se expună la moment privind legalitatea acestui grafic. Afirmează că l-a verificat pe la 09.12.14 și 16.12.14 privind executarea pedepsei;

-la fel V.Ciuhră a declarat, că x i, fiind audiat la Biroul de Probație, în explicația scrisă autentică declarat, că a fost provocat și impus de către x să-i transmită mită 1000 lei;

-această lămurire, la demersul apărării, a fost anexată la materialele cauzei ca corp delict la 16.11.2015, însă instanța de judecată nu s-a expus și n-a dat apreciere acestei probe;

-conchide, că declarațiile martorului și Ax i sunt contradictorii și minciunoase or, nu se confirmă cu alte careva probe;

-potrivit informației Biroului de Probație Bălți din 17.11.2015 anexat la materialele cauzei la demersul apărării, s-a constatat că x și-a ispășit pedeapsa în IS „Silvicultura” Bălți de la 13.10.14 pînă la 12.12.14 (f.d.200). Prin urmare, x a putut să-l vadă pe x doar timp de 2 zile or, restul zîlilor au fost zile de odihnă. Ba mai mult, astă consilierul Biroului de Probație Vx cît și însuși x au declarat, că x a executat pedeapsa pînă la 16.12.2014. De aici și constată că declarațiile lui x sunt minciinoase. Fiind audiat în ședința de judecată din 19.11.16 ultimul n-a susținut declarațiile date la urmărirea penală și numai după avertizarea acuzatorului de stat a declarat că posibil a depus astfel de declarații, iar instanța de judecată n-a reacționat la acțiunile acuzatorului de stat;

-ce ține de declarațiile lui x constată, că fiind audiat în ședința instanței de fond la 10.11.2015 a recunoscut că a îndeplinit graficul executării muncii neremunerate în folosul comunității de către x i de la bun început și consideră că îndeplinirea acestui grafic este ca un plan de lucru. A menționat că în caz de neprezentare a condamnatului timp 1-2 zile era obligat să comunice consilierului Biroului de Probație. Declara, că la 06.12.2014 apoi la 16.12.2014 i-a comunicat consilierului V.Ciuhiu că x nu execută pedeapsa;

-aceste afirmații minciinoase ale lui x se combat prin declarațiile lui x, x care l-a verificat pe condamnat la locul de muncă și însuși x i-a confirmat faptul executării pedepsei de către xfără careva încălcări;

-instanța de fond n-a dat o apreciere justă declarațiilor minciinoase ale lui x și x i și le-a pus la baza unei sentințe de condamnare ca probe veridice;

-tot x declarat că la finele fiecărei zi de lucru se îndeplinea graficul respectiv și careva înscrișuri pe viitor nu se comiteau. La finele executării pedepsei condamnatul primea graficul executării lucrărilor și caracteristica care le prezenta la Biroul de Probație. Declară, că la 06.12.2014 apoi la 16.12.2014 i-a comunicat consilierului V.Ciuhiu că x nu execută pedeapsa;

-x nu i-a întocmit lui x careva caracteristică prin care să fi constatat faptul eschivării de la executarea pedepsei, ba dimpotrivă a îndeplinit graficul executării pedepsei de 160 ore muncă neremunerată care este valabil și astăzi or, n-a fost declarat nul sau anulat de vreun organ abilitat;

-necăind la aceasta x a mai executat aceeași pedeapsă încă o dată, fapt confirmat prin certificatul nr.449 din 20.03.2015 emis de Biroul de Probație și că la 19.03.2015 a fost exclus de la evidență (f.d.157, f.d.173), certificat prezentat de partea apărării;

-în atare circumstanțe x legal a fost supus executării pedepsei de două ori;

x n-a comis careva abateri sau încălcări care ar fi fost stabilite de organele abilitate prin urmare graficul privind executarea muncii neremunerate în folosul comunității a condamnatului este veridic, or în el sunt indicate zilele, orele și lucrările respective care s-au efectuat, se conțin semnăturile condamnatului și persoanei responsabile, se indică că pedeapsa de 160 ore a fost executată pe deplin (f.d.27-28);

-instanța de judecată a pus la baza unei sentințe de condamnare probe vădit ilegale însă nu le-a dat o apreciere justă călăuzindu-se de lege. Așadar, la 19.01.2015 prin încheierea judecătorului de instrucție Bălți s-a admis demersul procurorului și s-a autorizat efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor sau imaginilor dintre x și juristul IS „Silvicultura Bălți” -x (f.d.42), însă instanța de judecată în sentință indică că s-a autorizat interceptarea dintre xx xxu. Astfel de autorizație urma a fi considerată nulă or a fost emisă în privința altelui persoane decât x ;

-înordonanța procurorului Procuraturii Bălți L.Gagiu din 20.01.2015 privind predarea corpurilor delictive la Inspectoratul Principal de Stat și invocă că au fost împachetate în pachet de hîrtie 28 bancnote cu nominalul 100 lei, iar suma totală se indică 1000 lei (f. d.62) ceea ce este incorect;

-conform prevederilor art.269 Cod de procedură penală investigarea infracțiunilor prevăzute de art.325 Cod penal RM, este de competență organului de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție;

-dat fiind faptul, că investigarea cauzei penale în privința lui x și-a asumat-o IP SUP Bălți (contract legii n-a expediat cauza la CNA), procuror adjuncț al mun.Bălți la 21.01.15 prin demers se adresează către Procurorul General pentru a dispune conform art.271 al (7) CPP competența efectuării urmăririi penale;

-menționează, că demersul procurorului adjuncț al mun.Bălți este datată cu 21.01.2015 dar expediat prin poștă la Procuratura Generală la 20.01.2015 ce demonstrează ilegalitatea acestui demers și a respectivei ordonanțe (f.d.4) prin urmare probele obținute ulterior sunt ilegale;

-indică, că pe parcursul urmăririi penale partea apărării și măritat mai multe demersuri (la 09.04.2015; 21.04.2015) prin care a solicitat efectuarea acțiunilor de urmărire penală, dar toate demersurile au fost respinse neîntemeiat;

-abia în ședința de judecată, la insistarea parții apărării s-au prezentat corpurile delicate și s-a stabilit că bancnotele ridicate și cele anexate la dosar, predate spre păstrare la IFPS nu corespund în serie. Instanța de judecată în p.43 al sentinței își demonstrează parțialitatea și apreciază acest fapt ca o greșeală tehnică. Ba mai mult, conchide, că prin astfel de constatare s-a înălțurat eroarea comisă de către organul de urmărire penală;

-menționează, că astfel de date se conțin în mai multe documente, ordonanțe etc. ale dosarului penal (f.d.53, 54, 57, 60, 61-64) și instanța nu este în drept să le modifice;

-dacă și au fost admise careva erori apoi ele se corectează conform capitolului IV CPP (art.248-250) fapt care nu a fost făcut de organele respective,

-în aceste cazuri instanța de judecată urmă să aprecieze probele menționate conform art.251 CPP, să se călăuzească de art.8 al.(3) CPP care stipulează, că concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubile în probarea învinuirii care nu pot fi înălțurate, în condițiile prezentului Cod, se interpretează în favoarea inculpatului;

-chiar din ziua reținerii 20.01.2015 Mx a declarat că a fost provocat și impus de către x să-i transmită 1000 lei și amenințat că în caz contrar pedeapsa cu muncă neremunerată ii va fi schimbată în închisoare;

-instanța de judecată nejustifică concluzionează că x n-a depus cererile respective la organul de urmărire penală privind provocările din partea lui x și că această ordonanță a procurorului n-a fost contestată. S-a stabilit că x nici n-a știut de existența unei astfel de ordonanțe, fiind persoana care-l declara pe x, nici nu a fost interogat cu privire la evenimentele date;

-la întocmirea sentinței instanța de judecată nu a jînuit cont de prevederile Hotărîrii Plenului CSJ nr.11 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răcomandarea penali pentru infracțiuni de corupție” care impune următoarele: la art.25 în ceea ce privește infracțiunile de corupție instanța trebuie să jînute cont de

rezolvare la răspunderea penala pentru cărora, la cercetare penală de corupție care să fie realizată în mod corespunzător și să nu contrarieze principiile de securitate și integritate a procesului penal. În ceea ce privește acuzația de corupție, instanțele vor juca rol de părțile din (6) art. 30 Legii privind activitatea de investigații nr. 59 din 29.03.2012 potrivit cărora, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni. Această implică sarcina verificării atentei a materialului probator administrativ, astfel încât să prevină o condamnare a inculpatului care a acționat ca efect al provocării din partea agenților statului sau, după caz, din partea persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului. Întrucât ar exista riscul ca acuzatul să fie lipsit din start de dreptul la un proces echitabil, prin aceasta încalcindu-se art.6 paragraf 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului;

-reeșind din jurisprudenta CEDO se va reține o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, întrucât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (hot.Teixeira de Castro contra Portugaliei, 9 iunie 1998). Investigarea activității infracționale nu este realizată într-o manieră pasivă, dacă acuzatul s-a angajat în comiterea actelor de corupție la inițiativa agenților statului sau, după caz a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, fiind înținta unor solicitații din partea acestora; nu există nici o dovadă că acuzatul a mai comis alte infracțiuni în special infracțiuni legate de corupție (hot.Ramanauskas contra Lituaniei, 5 februarie 2008, paragraful 67);

-orică declaratie că acuzatul a fost provocat la săvârșirea actelor de corupție urmează să fie analizată de către instanțele de judecată în hotărârile sale și este sarcina acuzării să demonstreze că nu a fost o provocare. Instanțele urmează să evaluateze dacă acțiunile provocatorului privat au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului;

-indică, că instanța de fond eronat, contrar legii penale a constatat în acțiunile lui E.Moruz stare de recidivă. Art.111 lit.e) Cod penal în mod imperativ prevede că persoana se consideră ca neavând antecedente penale cînd anterior a fost condamnată la o pedeapsă mai blindă decît închisoarea, din moment ce a fost executată pedeapsa. Munca neremunerată în folosul comunității este o pedeapsă mai blindă decît închisoarea și după cum s-a constatat la examinarea cauzei în fond x , la 19.03.2015 a fost exclus de la evidență ca persoană care a ispășit pedeapsa pe deplin. Prin urmare, la momentul pronunțării hotărârii instanței judecătorești (07.10.2016) el nu avea antecedent penal stîns. Norma penală menționată (lit.e) art.111 CP nu face referință la un careva termen care urmează să curgă din momentul executării pedepsei pentru a considera antecedentul penal stîns. Deci, avînd și situația că la momentul judecării cauzei în prima instanță, pedeapsa sub forma de muncă neremunerată era executată (în sens achitat complet) x nu dispunea de antecedent penal stîns. Prin urmare, nu este temei de a considera că s-a încălcă prevederea art.82 al.(2) Cod penal. (Vezi decizia Colegiului Penal al CSJ nr.1ra-547/2004 din 04.08.2004);

-din cele expuse, conchide că instanța de fond n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a comisă parțialitatea manifestându-se în favoarea părții acuzării, n-a dat o apreciere justă a probelor administrate pe parcursul judecării cauzei, nu s-a expus pe marginea erorilor comise de către organul de urmărire penală și judecătorul de instrucție, nu a jinut cont de ale prevederile legislației naționale și internaționale la capitolul corupției, nu a reflectat în sentință motivarea care probe ale apărării le-a respins și din care motiv, nu s-a expus privitor la provocarea la săvârșirea acțiunilor de către x din partea lui x și organului de urmărire penală, prin urmare a pronunțat o sentință ilegală prin care l-a condamnat pe x la închisoare conform art.325 al.(1) Cod penal RM.

Solicitații admisibile apelului, casarea totală a sentinței Judecătoriei Bălți din 07.10.2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care x să fie achitată în baza art.325 al.(1) Cod penal RM din motiv că fapta inculpatului nu intrunește elementele infracțiunii.

În termen sentință instanței de fond a fost contestată cu apel și de XXXXXXXXX în interesele inculpatului x în latura stabilirii pedepsei.

În motivarea apelului a indicat, că:

-invocînd perevederile art.4 al.(1), art.16, art.20, art.21, art.119 din Constituția RM, art.1, art.7 al.(1), art.8, art.9 al.(1), art.10, art.19 al.(1) art.21, art.24 al.(2), (3), (4) CPP RM, art.6 al.(1) a Convenției nr.1950 din 04.11.1950 pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, publicată la 01.01.1998 în Tratat Internațional nr.1 art.342, în vigoare din 01.02.1998, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, intrată în vigoare la 03 septembrie 1953, , art.400 al.(1), art.401 al.(2) CPP RM consideră că instanța de judecată a încalcăt dreptul constituțional în ceea ce privește accesul liber la justiție (art.20 din Constituția RM, art. 5 CPC RM), dreptul la libertatea individuală și siguranță (art.25 din Constituția RM), și dreptul la un proces echitabil și ca rezultat a emis o sentință nemotivată și ilegală;

-conform art.384 al.(3) și (4) CPP al RM sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, intemeiată și motivată. Instanța își intemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată, fapt ce nu a fost luat în considerație la emiterea sentinței Judecătoriei Edinet din 24.10.2016;

-indică, că prin sentința Judecătoriei Bălți din 01.10.2014 x a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore și repartizat de către consilierul de probăjune pentru executarea pedepsei stabilite la I.S., „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” pentru o perioadă de la 04.12.2014 pînă la 05.01.2015;

-în privința lui xs a fost adoptată sentința Judecătoriei Bălți din 09.10.2014 conform art.264 al.(1) Cod penal RM, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de

¶

160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

-în scopul executării orelor de muncă a fost îndreptat la I.S., „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” unde în sarcina lui x s-au pus diverse activități: să tai lemn, să curețe zăpadă, să îndeplinească și alte lucrări de gospodărie. Lucrul zilnic efectuat pînă la data de 16.12.2014, după care venea la lucru, dar de lucru nu era. În prima săptămînă între el și persoana reprezentantă a I.S., „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” a avut loc o discuție, potrivit căreia ultima i-ar fi spus că să nu piardă vremea și să-și caute de lucru, să facă bani, iar ulterior să-i achite a cîte 50 lei într-o zi de lucru în folosul comunității, în total pentru toate zile de muncă neremunerată, cerîndu-i suma de 1000 lei. După discuția în cauză, a continuat să vină la lucru pînă pe data de 16.12.2014, revenind la data de 05.01.2015. Revenind la data respectivă, a constat că în tabelul evidenței orelor de muncă erau îndeplinite toate zilele de muncă, cu excepția unei. În ziua respectivă,x i-a comunicat persoanei de la I.S., „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” că bani încă nu a cîștigat, ultimul spusindu-i lui x că peste o săptămînă să se îndeplinească îngă parcul „Andries” și să vină cu banii.Ulterior, x s-a prezentat la locul stabilit, a urcat în mașina persoanei de la I.S., „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” și a lăsat banii în valoare totală de 1000 lei și care erau depozitați într-un plic, pe torpedoul mașinii banii figurau în bancnote a cîte 100 lei MD. Ieșind din mașină, a fost oprit de către colaboratorii de poliție. x nu a pus la îndoială solicitarea persoanei de la I.S., „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” întrucât acesta îi era șef și a considerat că această pretindere este necesară întru executarea pedepsei;

-potrivit pct.6 al sentinței din 07.10.2016, instanța i-a stabilit pedeapsa lui x și înțind cont de următoarele circumstanțe: infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave; -personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost atras la răspundere penală, antecedentul penale nefindu-i stîns, concluzionind că x i n-a pășit pe cale corijării, careva concluzii din faptele anterioare nu a tras, comînd din nou infracțiunea actuală a cărei pericol social în raport cu celor anterioare este mult mai mare; -nu a recunoscut vîna pentru fapta comisă; -nu a conștientizat caracterul acțiunilor; - faptul că x are un copil minor (f.d.199) și vîrsta relativă fină;

-ulterior, în pct.7 al sentinței din 07.10.2016, instanța nu a identificat pe caz circumstanțe agravante și atenuante. Astfel, consideră, că instanța de fond s-a condus de două poziții diametral opuse, fapt pe care îl consideră inadmisibil într-un proces echitabil;

-consideră că la adoptarea sentinței din 07.10.2016 instanța nu a stabilit o pedeapsă echitabilă, pedeapsa aplicată fiind una prea aspră, reieșind din următoarele considerente:

-prima instanță corect a ajuns la concluzia despre vinovăția lui M x în comiterea infracțiunii incriminate, însă în același timp consideră că, pedeapsa aplicată ultimului este prea aspră, reieșind din circumstanțele cazului și personalitatea inculpatului;

-instanța nu a ținut cont încă de un șir impunător de circumstanțe care ar micșora esențial pedeapsa cum ar fi: nu prezintă pericol social sporit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, nu este o persoană conflictuală, poate fi corectată fără a fi izolată de societate, are la întreținere un copil minor, este unicul întreținător al familiei, apt de a munci, vîrstă tînără, are studii, acestea fiind temeiurile pentru aplicarea în privința lui a unei pedepse neprivative de libertate în temelii art.90 CP RM;

-nu este rațional ca acesta să execute o pedeapsă privativă de libertate pentru infracțiunea comisă;

-prin executarea pedepsei trebuie să se urmărească în primul rînd educarea infractorului pentru ca acesta să-și formeze o atitudine corectă față de ordinea de drept și regulile de conviețuire social care conduc la concluzia că nu este rațional cax în următorii 3 (trei) ani din viață să fie izolat de societate;

-din aceste considerente, consideră că o justă pedeapsă nu poate fi aplicată dacă nu se au în vedere de magistrat funcțiile și scopul ei la acest moment de vîrf al procesului și atât de important pentru persoana învinuită;

-criteriile de individualizare fiind prezentate în aceeași ordine, în primul rînd, criteriile ce se circumscriu faptei, gravitatea acesteia, iar apoi criteriile vizînd persoana celui învinuit, periculozitatea sale, ordine pe care de altfel magistratul o are în vedere, în principal, în aplicarea pedepsei și care în cazul dat a fost omisă cu desăvîrșire;

-pentru o justă individualizare a pedepsei instanța de fond urma să țină cont pe parcursul procesului penal anume de educație, vîrstă, starea de sănătate, situația familială și socială criterii atât de necesare justei individualizări a pedepsei.

Solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 07.10.2016 cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea în privința lui x a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia în condițiile prevăzute de art.90 Cid penal RM.

În ședința instanței de apel inițial avocatul Prisacari Ion a susținut apelurile declarate, inclusiv și de avocatul Rotari Vitalie și a solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi decizii, prin care inculpatul să fie achitat. Ulterior a susținut doar apelul declarat de XXXXXXXXXX în interesele lui XXXXXXXXXX și a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate, casarea sentinței instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit de instanța de fond, prin care în privința lui x la stabilirea pedepsei în baza art.325 al.(1) să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal RM.

Inculpatul x la fel în instanța de apel inițial a susținut apelul declarat de avocatul Rotari Vitalie și a solicitat să fie achitat, iar ulterior a susținut doar apelul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele sale și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat, cu aplicarea în privința sa a prevederilor art.90 Cod penal RM.

Procurorul participant Dubăsari Valeriu în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelurilor declarate în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În susținerea poziției sale a invocat, că instanța de fond minuțios a examinat cauza în cadrul căreia a fost demonstrată vinovăția inculpatului. Pedeapsa stabilită de instanță de fond este minim posibilă care urma să fie aplicată reieșind din limitele sancțiunii infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) Cod penal RM și ținînd cont de faptul, că ultimul la momentul comiterii infracțiunii avea un antecedent penal nestins, că nu și-a recunoscut vinovăția și are la întreținere un copil minor.

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel, în vederea respectării indicațiilor date prin Hotărârea Plenului CSJ a RM „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, modificată prin Hotărârea Plenului CSJ nr.4 din 30.03.2009 și nr.10 din 24.12.2010, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei, a admis demersul înaintat de partea acuzării referitor la verificarea suplimentară a probelor.

În cadrul ședinței instanței de apel, au fost verificate suplimentar probele conjuante în materialele cauzei penale, și anume:

-ordonanță privind începerea urmăririi penale din 19.01.2015 în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art.324 al.(1) Cod penal RM (f.d.1, vol.I);

-cerere de la x adresată organului de urmărire Bălți din 14.01.2015 care indică, că de către persoana necunoscută pe nume x în perioada de la 05.12.2014 pînă la 05.01.2015 i-a propus bani în sumă de 50 lei în fiecare zi în perioada îndeplinirii muncii neremunerate conform sentinței de judecată și adresării Biroului de Probație Bălți cu scopul de a nu îndeplini munca și numai să-l înregistreze pentru muncă. Pînă la moment intenționează să îndeplinească acțiunile sale (f.d.10, vol.I);

-date personale ce certifică identitatea lui x (f.d.12-13, vol.I);

-fișă postului anexă la contractual de muncă nr.132 din 28.12.2012 (f.d.16-18, vol.I);

-ordonanță și proces-verbal de ridicare a scrisori nr.2349/8 din 02.12.2014 în copie de la Biroul de Probație din 14.01.2015 (f.d.23-24, vol.I);

-informație privind procesul-verbal, prezentarea obiectului de lucru, graficul privind executarea, fișa personală a lui Mx și scrisoare de la x adresață șefului Biroului de Probație (f.d.25-30, vol.I);

-proces-verbal de examinare a obiectului și ordonanță de recunoaștere și de anexare a coruprilor delictive la cauza penală din 20.02.2015 prin care s-a ridicat scrisoarea nr.2349/8 din 02.12.2014 în copie de la Biroul de Probație (f.d.31-32, vol.I);

-raport privind finisarea măsurilor speciale de investigații (f.d.36, vol.I);

-proces-verbal privind efectuarea măsurii special de investigații din 20.01.2015 (f.d.37, vol.I);

-încheierea judecătorului de instrucție prin care a fost autorizată interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a altor imagini între x și Fotescu V. și proces-verbal privind înregistrarea cu tehnică special din 19.01.2015 (f.d.42-43, vol.I);

-proces-verbal cu privire la rezultatele masurilor speciale de invesigări efectuate în cadrul interceptării și înregistrării comunicărilor și imaginilor cu anexa din 20.01.2015 (f.d.44-45, vol.I);

-proces-verbal de examinare a înregistrărilor video din 20.01.2015 (f.d.46, vol.I);

-ordonanță privind legalitatea măsurii special de investigații (f.d.48, vol.I);

-proces-verbal de efectuare a percheziției corporale în privința lui Mx din 19.01.2015 (f.d.54, vol.I);

-încheiere prin care a fost autorizată percheziția corporală a lui x i (f.d.55, vol.I);

-proces-verbal de efectuare a percheziției corporale în privința lui x 20.01.2015 (f.d.56, vol.I);

-proces-verbal de cercetare la fața locului cu anexarea certificatului de înmatriculare a automobilului indicat (f.d.57-58, vol.I);

-proces-verbal de examinare a obiectului și ordonanță privind recunoașterea și anexarea ca corpu delict a banilor în sumă de 1000 lei din 20.01.2015 (f.d.60-61, vol.I);

-interpelare și răspuns de la Banca de Economii filiala Bălți (f.d.63-64, vol.I);

-proces-verbal de examinare a obiectului și ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală din 20.02.2015 (f.d.66-67, vol.I);

-date personale în privința lui x (f.d.70-74, vol.I);

-sentință Judecătoriei mun.Bălți din 26.05.2014 în privința lui x (f.d.77, vol.I);

-sentință Judecătoriei mun.Bălți din 09.10.2014 în privința lui x i (f.d.78-79, vol.I);

-ordonanță și process-verbal de ridicare a înscrisurilor din 17.03.2015 și înscrisurile (f.d.92-97, vol.I);

-proces-verbal și ordonanță de recunoaștere și anexarea ca corp delict la cauza penală a înscrisurilor din 17.0.2015 (f.d.98-99, vol.I);

-ordonanță prin care au fost respinse demersurile apărătorului înaintate în cadrul urmăririi penale (f.d.120-124, vol.I);

-actul nr.17 din 09.06.2016, coletul nr.248 privind restituirea valorilor recunoscute corpu delict și/sau a bunurilor puse sub sechestrul, aflate la păstrare temporară la Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chisinau de la Inspectoratul de Poliție Bălți al Inspectoratului General de Poliție (f.d.205, vol.I);

-declaratiile lui x date în ședința instanței de fond verificate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, unde a declarat, că XXXXXXXXXX în legătură cu executarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității a fost îndreptat de către Biroul de Probație Bălți la IS „Întreprinderea pentru Silvicultură” Bălți. La data de 04.12.2014 x s-a prezentat spre executarea pedepsei. I-a fost prezentat graficul și informația cu privire la munca care urmează să o execute la întreprindere. Astfel, la data de 04.12.2014 a executat o parte din lucrări după ce două nu s-a mai prezentat. La data de 06.12.2014 s-a prezentat, fiind prezent și consilierul de probație, căruia i s-a comunicat că XXXXXXXXXX se prezintă periodic la muncă. În perioada dintre 06.12.2014 - 16.12.2014 se prezenta cu periodicitate. După data de 16.12.2014 nu s-a mai prezentat pentru executarea orelor de muncă, din care considerente a fost informat Biroul de Probație. Din discuțiile cu el, acesta invoca diferite pretexte de neprezentă la muncă, cum ar fi faptul că lucrează în alte raioane. Totodată venind cu diverse propunerii, spunându-se că o să se lămurească în legătură cu neexecutarea muncii. Astfel, inculpatul i-a propus să-i achite a căte 50 de lei pentru fiecare zi de muncă, refuzând să ia banii, în aceeași zi a înștiințat poliția. La caz, a depus o plângere precum că x îi propunea bani în sumă de 50 lei pentru fiecare zi de neexecutare a muncii neremunerate. Poliția i-a spus să aștepte ziua când x o să vină din nou să mai facă astfel de propunerii. Peste o săptămână, a fost contactat din nou de către XXXXXXXXXX, care i-a comunicat unde trebuie să se întâlnească pentru a-i transmite banii. Acest lucru l-a adus la cunoștința poliției. Ofițerul de urmărire penală i-a comunicat că este sub protecția poliției și că trebuie să accepte primirea banilor, în scopul de a-l prinde pe x în flagrant. A fost dotat cu mijloace tehnice și audio de investigație. Cu x au convenit să se întâlnească în parcul „Andrieș” din mun.Bălți. x venind spre parc s-a apropiat de automobil, s-a așezat în automobil pe bancuța din față, a pus banii pe raft sub magnitolă, apoi a ieșit din automobile, după care, a fost reținut de colaboratorii de poliție. La întrebarea ofițerului de urmărire penală, a comunicat precum că acești bani sunt banii pe care x i-a dat, însă, el năna pe bani nu a pus. Banii au fost ridicați de ofițerul de urmărire penală în prezența acestuia și a lui x în cadrul cercetării la fața locului, fiind puși într-un plic, care a fost sigilat. După ce a dat declarații pe caz, a informat și Biroul de Probație despre cele înșipmate. Graficul de lucru a fost întocmit periodic, ultima dată a fost întocmit la data de 16.12.2014, apoi la 04.01.2015. A precizat că la data de 04.12.2014 a fost întocmit planul de lucru pentru mai multe zile. Graficul de executare fiind indeplinit doar ca plan de lucru. Graficul era posibil de completat cu 4 zile înainte, iar planul - fiind posibil de completat chiar și pînă la data de 16.12.2014. A întocmit planul de lucru pe înainte și careva obiectii nu au fost. De obicei graficul de muncă era stabilit în concordanță cu condamnatul.x i-a fost informat despre faptul că a fost întocmit planul de activitate pentru o perioadă de dinainte doar ca plan de muncă la întreprindere pentru munca ce urmează a fi executată de către el. Despre faptul că x nu execută orele de muncă la IS „Întreprinderea pentru Silvicultură” Bălți, la data de 06.12.2014 a fost informat consilierul de probație Ciuhrii Violeta (f.d.218-222, vol.I);

-declaratiile martorului Cx date în ședința instanței de fond verificate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel din care reiese, că în procedura ei ca consilier de probație din cadrul Biroului de probație Bălți la data de 02.12.2014 a parvenit spre executare sentința Judecătoriei Bălți din 06.11.2014, potrivit căreia lui x i s-a aplicat pedeapsa de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Inculpatul a fost huat la evidență. În aceeași zi el a fost semnat și angajamentul, i s-au explicat drepturile și obligațiile, fiindu-i adusă la cunoștință modalitatea de executare a muncii neremunerate în folosul comunității. La fel, a fost întocmită ancheta psihoso-socială a condamnatului precum și graficul muncii. S-a dispus ca XXXXXXXXXX să execute orele de muncă în folosul comunității la IS „Întreprinderea pentru Silvicultură” Bălți. Executarea urma să se desfășoare în perioada 04.12.2014-05.01.2015. La data de 09 decembrie 2014 condamnatul a fost verificat, era prezent la locul executării pedepsei, ca urmare a fost întocmit și procesul verbal de constatare a faptului prezenței acestuia la locul de muncă. De față era prezent și x care a menționat că acesta respectă condițiile executării pedepsei. La data de 16.12.2014 a fost efectuat un nou control, deja doar prin intermediul unui apel telefonic. Fiind întrebat x acesta a comunicat că condamnatul respectă și execută orele de muncă. Pe perioada de după 16 decembrie 2014 și pînă la 22 decembrie 2014, dînsa deja a fost înștiințată de către x că condamnatul Mx i nu execută pedeapsa și la serviciu nu se prezintă. La data de 22 decembrie 2014 l-a telefonat pe x comunicîndu-i că este necesar să se prezinte la locul executării muncilor, comunicîndu-i totodată, că va fi întocmit un alt grafic al orelor de executare. În acest sens, a fost perfectat și un raport datat cu 22.12.2014. După ce l-a telefonat repetat pe x și la avertizat că urmează să se prezinte la biroul de probație, acesta i-a comunicat că deja a executat pedeapsa. Pe data de 12.01.2015 iarăși l-a contactat pe x , fiind întocmit și un raport în acest sens, comunicîndu-i-se din nou să se prezinte la Biroul de Probație. Ca urmare, nici de această dată el nu s-a prezentat. Deja la data de 20.01.2015 s-a produs incidentul actual, iar la data de 22.01.2015, în urma interpellării a IP Bălți, la data de 10.02.2015 a fost primită informația potrivit căreia în privința lui x a fost pornită o nouă cauză penală pentru dare de mită. Asupra cazului au fost solicitate explicații, iar la data de 23.01.2015 prezențindu-se la Biroul de Probație a scris explicația, iar XXXXXXXXXX la data de 10.02.2015. După care, în mod repetat, XXXXXXXXXX a fost îndreptat spre executarea pedepsei deja la Judecătoria Bălți pentru perioada 10.02.2015-13.03.2015, condamnatul executînd în totalitate cele 160 ore de muncă. Nici x și nici Mx despre careva acțiuni ilegale ale lui Fx nu a

comunicat. Totodată, la data de 22.01.2015 cind Fx a prezentat graficul completat, dinsa a rămas uimită, iar explicațiile acestuia nu au fost clare, dinsul explicind că se află sub acoperirea poliției și a mai menționat că x nu a executat pedeapsa. A mai relatat că a făcut o plănuire a lucrului și că a semnat și x însă ceea ce s-a făcut de către x ar fi un lucru ilegal. Toate orele de muncă indicate a fi executate de către x pînă la data de 16.12.2014, în total 88 ore, au fost incluse într-un proces-verbal. Dat fiind faptul că din declarațiile lui x reiese că aceste 88 ore nu au fost executate realmente de către x i, s-a dispus executarea de către x i a tuturor orelor de la început (f.d.223-226, vol.I).

-declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond verificate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel din care reiese, că în anul 2014 a fost îndreptat întru executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității la IS „Întreprinderea pentru Silvicultură” din Bălți. În cadrul executării orelor de muncă a fost ghidat de către x ca șef, care punea în sarcina lui diverse munci, cum ar fi tăierea lemnului. Tot acolo muncea și x. O dată i-a spus ca să taie cu el lemn, x-i-a comunicat că el lemn nu va tăia, după care nici a două, nici a treia zi și nici în următoarele zile, pe x i la muncă nu l-a mai văzut. După ce și-a executat orele de muncă, a aflat că inculpatul a dat mită lui x. A precizat că de tot pe teritoriu, pe inculpat l-a văzut doar de două ori, dar și atunci acesta nu muncea, dacă ar fi muncit, cu siguranță ar fi văzut acest lucru. În discuție cu el, inculpatul nu i-a motivat refuzul său de a munca, doar a spus că el mai bine va plăti pentru aceste ore, decât va munci. Cu referire la graficul de muncă, martorul a explicitat că inițial în grafic pentru o zi erau incluse 4 ore, apoi s-a schimbat la 8 ore, graficul se îndeplinea în fiecare zi, după lucru. Semnatura o punea doar după executarea lucrărilor în drept cu orele luate (f.d.227-229, vol.I).

-declarațiile martorului x date în ședința instanței de fond verificate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel din care reiese, că în virtutea atribuțiilor sale de serviciu în calitate de ofițer superior de investigație a IP Bălți, în a doua jumătate a lunii ianuarie 2015 a participat la acțiuni de urmărire penală inițiată în baza art.325 Cod penal. Personal și nemijlocit a participat la cercetarea de la fața locului și a figurat ca participant în conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului. A participat la cercetarea mijlocului de transport care aparținea lui x. A indicat că această acțiune a avut loc după discuția din automobil dintre x cu x. Ulterior, în cadrul cercetării salonului automobilului s-a depistat suma de 1000 lei, care a fost transmisă de Mx i lui x. Bancnotele au fost ridicate și sigilate într-un pachet, a văzut cum s-a întocmit procesul-verbal și cum s-au luat banii deoarece era prezent la fața locului. Poliția cunoștea din timp despre faptul transmiterii, precum și locul acestui eveniment. A precizat că personal se află dislocat singă sediul Camerei înregistrării de Stat, pe str.Moscovei, 19 Bălți, iar automobilul lui Fotescu Vadim era parcat în apropierea școlii profesionale. x a fost stopat atunci când a ieșit din automobil, astfel el a fost prezent la efectuarea investigațiilor pe caz. A mai explicitat că urmărire penală pe caz a fost inițiată în baza plingerii lui x, având la bază și con vorbirile telefonice interceptate dintre x și x. Prezența lui a fost solicitată de către ofițerul de urmărire penală - x, el fiind inclus în grupul operativ de investigație. Ofițerul de urmărire penală l-a informat că este necesar de a merge pentru a efectua cercetarea la fața locului, solicitare perfect legală, întrucât face parte din cadrul Secției Investigării a Fraudelor care colaborează cu Secția de Urmărire Penală. De obicei, cind are loc documentarea cauzelor de corupție se implică și Secția Investigării a Fraudelor, prezență solicitată întru investigarea unei infracțiuni în curs de săvîrșire (f.d.230-233, vol.I).

Audiind participanții la proces, verificind argumentele invocate în apelurile declarate prin prisma probelor administrative, verificind legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul Penal ajunge la concluzia că apelurile declarate de avocatul Rotari Vitalie și XXXXXXXXXX urmează a fi respinse ca fiind nefondate, iar sentința atacată ca legală și intemeiată urmează a fi menținută fără modificări, din considerentele enunțate în prezenta decizie în continuare.

Conform art.415 al.(1) pct.1) lit.c) CPP RM instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:

1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă:

c) apelul este nefondat.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Rotari Vitalie în interesele inculpatului Mx

Judecînd cauza penală, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrative o apreciere legală din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Moruz Evgheni în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) Cod penal RM.

Colegiul penal apreciază că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului x și în fapta stabilită de către instanța de fond, iar inculpatul x nu a prezentat instanței de apel probe în confirmarea nevinovăției lui, în apel fiind expuse doar vizionarea proprie a avocatului asupra circumstanțelor cauzei.

Colegiul indică că nu poate fi reținut în favoarea inculpatului x argumentul invocat de avocatul Rotari Vitalie în apelul declarat cu referire la faptul că instanța de fond la adoptarea sentinței a ignorat prevederile art.101 și art.389 Cod de procedură penală RM și nu a ținut cont de probele administrative în ședința de judecată, au fost lăsate fără nici o apreciere erorile de procedură comise de către organul de urmărire penală și judecătorul de instrucție și invocate de către partea apărării astfel pe parcursul urmăririi penale cît și la judecarea cauzei în fond, declarațiile martorilor și ale inculpatului au fost descrise în sentință selectiv prin ce s-a diminuat sensul lor astfel, reieșind din prevederile art.24 al.(2), (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată vădît s-a manifestat în favoarea părții acuzării, n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv ignorînd cerințele legislației în vigoare considerante din care inculpatul urmează să fie achitat în baza art.325 al.(1) Cod penal RM.

Afirmatiile invocate de către avocatul Rotari Vitalie în apelul declarat precum că inculpatul x nu este vinovat de săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, că de fapt el a fost provocat de către x la comiterea infracțiunii, Colegiul penal le consideră ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, declarațiile lui fiind combătute prin totalitatea de probe administrative.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în săvîrșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea lui, după cum a solicitat avocatul Rotari Vitalie în apelul declarat, deoarece probele prezentate în sprințul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului x în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) Cod penal RM, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

Colegiul penal consideră că probele administrative pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului x în baza art.325 al.(1) Cod penal RM, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

După verificarea suplimentară a probelor materiale, Colegiul penal constată, că argumentele invocate în apel sunt contradictorii circumstanțelor și imprejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Deși inculpatul x nu recunoaște vinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii incriminate lui, reieșind din probele administrative de către instanța de fond și verificate suplimentar de către instanța de apel, Colegiul Penal consideră că probele administrative de către instanța de fond demonstrează pe deplin săvîrșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, astfel instanța de fond corect a conchis asupra vinovăției inculpatului și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art.325 al.(1) Cod penal RM.

Nu poate fi reținută în favoarea inculpatului afirmația invocată în apel de avocatul Rotari Vitalie referitor la faptul că instanța de fond nu a dat o apreciere justă declaratiilor mincinoase ale lui F xm și P xu și le-a pus la baza sentinței de condamnare a lui xca fiind probe veridice.

În această ordine de idei Colegiul indică, că instanța de fond corect și întemeiat a statuat declaratiile lui și iar împrejurările relatate de martorii nominalizați și-au găsit confirmare prin declaratiile celorlalți martori audiați în ședința instanței de fond, declaratiile care au fost suplimentar verificate și în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, precum și prin materialele cauzei penale.

Astfel Colegiul consideră, că nu poate fi reținută în favoarea inculpatului argumentul invocat referitor la faptul că instanța nu a dat o apreciere justă declaratiilor lui și P u, deoarece în cadrul judecării cauzei atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel nu au fost stabilite circumstanțe, care pun la îndoială veridicitatea declaratiilor acestora, ba din contra și detaliat a descris împrejurările comiterii infracțiunii de către inculpatul , declaratiile lui fiind confirmate prin declaratiile lui care a declarat, că inculpatul nu a executat lucrările care i-au fost indicate, spunându-i că mai bine va plăti decât va lucra (f.d. 227-229, vol.I).

Totodată instanța de apel indică, că F m și cit și ceilalți martori audiați pe caz au fost audiați într-un proces public sub jurământ, astfel că declaratiile acestora nu pot fi puse la îndoială.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanța de fond rezultă din probele administrate.

Probelor de învinuire prezentate, la care face trimitere apelantul, instanța de fond le-a dat o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În acest aspect Colegiul indică, că de la bun început prin cererea depusă la data de din 14.01.2015 adresată organului de urmărire penală a indicat, că de către persoana necunoscută pe nume x în perioada de la 05.12.2014 până la 05.01.2015 i s-a propus bani în sumă de 50 lei în fiecare zi în perioada îndeplinirii muncii neremunerate conform sentinței de judecată și adresării Biroului de probațiuine Bălți cu scopul de a nu îndeplini munca și numai să-l înregistreze pentru muncă (f.d.10, vol.I).

Potrivit declaratiilor martorului x date în instanța de fond, declaratiile căruia au fost verificate și în cadrul examinării cauzei în instanța de apel rezultă, că în anul 2014 a fost îndreptat întru executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității la IS „Întreprinderea pentru Silvicultură” din Bălți. În cadrul executării orelor de muncă a fost ghidat de către F ca șef, care punea în sarcina lui diverse munci, cum ar fi tăierea lemnului. Tot acolo muncea și xx O dată i-a spus ca să taie cu el lemn -a comunicat că el lemn nu va tăia, după care nici a doua, nici a treia zi și nici în următoarele zile, pe xxx la muncă nu l-a mai văzut. După ce și-a executat orele de muncă, a aflat că inculpatul a dat mită lui x. A precizat că de tot pe teritoriul, pe inculpat l-a văzut doar de două ori, dar și atunci acesta nu muncea, dacă ar fi munca, cu siguranță ar fi văzut acest lucru. În discuție cu el, inculpatul nu i-a motivat refuzul său de a munca, doar a spus că el mai bine va plăti pentru aceste ore, decât va munca. Cu referire la graficul de muncă martorul a explicat, că inițial în grafic pentru o zi erau incluse 4 ore, apoi s-a schimbat la 8 ore. Graficul se îndeplinea în fiecare zi, după lucru. Semnatul o punea doar după executarea lucrărilor în drept cu orele lucrate (f.d.227-229, vol.I);

Din declaratiile lui Fx și x x audiați în instanța de fond, declaratiile cărora au fost verificate și în instanța de apel rezultă cu certitudine faptul, că inculpatul x x a oferit lui x bani pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale.

Colegiul indică, că urmează să fie respinse și afirmațiile invocate de către avocatul Rotari Vitalie invocate în apelul declarat referitor la faptul că prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei mun.Bălți din 19.01.2015 s-a autorizat efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor sau imaginilor dintre x și juristul IS „Sivicultura” Bălți Fx m, iar instanța în sentință a indicat că s-a autorizat interceptarea dintre x și x , astfel autorizația urma să fie considerată nulă fiind emisă în privința unei alte persoane decât x .

În acest aspect Colegiul indică, că potrivit art.230 al.(2), art.251 al.(1) și (4) CPP RM, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cind partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cind partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cind partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

La părerea Colegiului penal aceste prescripții legale nu au fost respectate, nefiind invocate de către învinuit sau avocat în modul stabilit de procedura penală.

Astfel, potrivit procesului-verbal de informare a învinuitului x și apărătorului Rx despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor pe cauza penală din 10.04.2015, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale (f.d.122-123, vol.I), avocatul x a solicitat însetarea urmăririi penale în privința lui XXXXXXXXX deoarece a fost provocat la comiterea infracțiunii de către x , ultimul nu au invocat careva obiecții și nici încălcarea prevederilor procedurale.

Prin ordonanța procurorului în procuratura mun.Bălți Modelina Aliona din 21.04.2017 s-a dispus respingerea demersului avocatului Rotari Vitalie privind însetarea urmăririi penale în privința lui x ca fiind neîntemeiat (f.d.124, vol.I).

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestor acte ulterior, în legătură cu ce argumentul invocat privind erorile comise se respinge.

Se conchide, că din moment ce atât inculpatul, cât și avocatul lui, considerindu-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată și se respinge în latura dată argumentele.

Pe cale de consecință, reieșind din cele menționate nu pot fi reținute în favoarea inculpatului Moruz Evghenii nici afirmațiile invocate în apelul declarat de către avocatul Rotari Vitalie în ceea ce privește faptul că la prezentarea în instanță de judecată a bancnotelor ridicate și cele anexate la dosar, predate spre păstrare la IFPS nu corespund în seria, instanța în pct.43 al sentinței își demonstrează parțialitatea și apreciază acest fapt ca o greșeală tehnică și a concluzionat că prin astfel de constatare s-a înălțat eroarea comisă de către organul de urmărire penală, eroare care urma să fie corectată conform capitolului IV CPP (art.248-250) fapt care nu a fost făcut de organele respective, circumstanță care duce la nulitatea acestora în conformitate cu art.251 CPP RM.

Este neîntemeiată și afirmația invocată în apelul declarat de avocat referitor la faptul că chiar din ziua reținerii 20.01.2015 x a declarat că a fost provocat și impus de către Fx să-i transmită 1000 lei și amenințat că în caz contrar pedeapsa cu munca neremunerată îi va fi schimbată în închisoare, astfel consideră că x a fost provocat de către x la comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) Cod penal RM, astfel instanța de fond la adoptarea sentinței nu a ținut cont de prevederile pct.25 a Hotărârii Plenului CSJ nr.11 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiuni de corupție”.

În acest aspect, Colegiul penal indică, că faptul provocării lui x x la comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) Cod penal RM cu indicații de calificare - coruperea pasivă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndepliniunea unei acțiuni în exercitarea funcției sale a fost verificat de către organul de urmărire penală în corespondere cu legislația procesual-penală.

Astfel, prinordonanța procurorului în procuratura mun.Bălți Monastirschi Stanislav din 26.08.2015 s-a dispus de a nu începe urmărirea penală în privința lui x din motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele vreunei infracțiuni.

În același timp, nu sunt fondate afirmațiile apelantului că în procesul penal nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute prin provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii. Potrivit jurisprudenței CtEDO, relevată în cauza Ramanauscas vs.Lituania, hotărârea din 05.02.2008, organele de urmărire penală sunt celea care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări. Totodată, ar urma a fi verificată existența unor probe că persoana instigată ar fi săvârșit anterior vreo infracțiune, mai ales de corupție. Dacă întâlnirile dintre denunțător și inculpat au avut loc la inițiativa primului, aceasta depășește nivelul cercetării pasive a unei activități infracionale, dacă există sau nu vreun indice că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără intervenția organelor de urmărire penală. Însă, nu s-au constatat date obținute prin provocarea la săvârșirea infracțiunii, criterii care caracterizează o provocare a infracțiunii nefiind stabilite, ce se confirmă prin acțiunile de urmărire penală efectuate pe caz și prin declaratiile martorului Fx

Este neîntemeiată și afirmația invocată de către avocat în apele declarat referitor la faptul că instanța de fond eronat, contrar legii penale a constatat în acțiunile lui x starea de recidivă din motiv că x i la 19.03.2015 a fost exclus de la evidență ca persoană care a ispășit pedeapsa pe deplin, astfel că la momentul pronunțării hotărârii instanței judecătorești (07.10.2016) nu avea antecedent penal nestins. Art.111 lit.e) Cod penal RM nu face referință la un careva termen care urmează să curgă din momentul executării pedepsei pentru a considera antecedentul penal stins. Deci, având și situația că la momentul judecării cauzei în prima instanță, pedeapsa sub forma de muncă neremunerată era executată x nu dispunea de antecedent penal nestins. Prin urmare, nu este temei de a considera că s-a încălcă prevederea art.82 al.(2) Cod penal RM.

În acest aspect Colegiul penal indică, că anterior inculpatului x prin sentința Judecătoriei Bălți din 09.10.2014 a fost condamnat în baza art.264/1 al.(I) Cod penal RM la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Astfel se constată, că x în termenul pedepsei atât principale, cât și a pedepsei complementare obligatorii stabilite de instanța de judecată din nou a comis o infracțiune cu intenție.

Instanța de fond just a stabilit, că în acțiunile inculpatului persistă starea de recidivă, antecedentul penal nefiind stins, dat fiind că inculpatul x a fost condamnat la o pedeapsă mai blindă decât închisoarea, dar nu a executat pedeapsa stabilită, astfel instanța de fond corect a aplicat prevederile art.82 Cod penal RM și just a stabilit în privința inculpatului pedeapsa cu închisoare în limita minimă admisibilă de norma legală indicată.

Reiesind din cele expuse Colegiul penal indică, că în instanța de fond s-a constatat cu certitudine, că x , fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 01.10.2014 la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore și repartizat de către consilierul de probație pentru executarea pedepsei stabilite la IS „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” pentru o perioadă de la 04.12.2014 pînă la 05.01.2015. Astfel, prezențindu-se la întreprinderea sus indicată la data de 04.12.2014, în scopul evitării pedepsei executării pedepsei mentionate, conștientizând caracterul social-periculos al acțiunilor sale și consecințele lor, personal, i-a oferit juristului x , care era o persoană publică, în exercitarea funcției sale el fiind obligat să ducă evidența orelor de muncă neremunerată în folosul comunității în curs de executare de către persoanele condamnate, iar în cazul neexecuțării acestor ore, disponind de obligația de a informa consilierul de probație, banii ce nu i se cuvin în suma de 50 lei pentru fiecare zi de lucru, iar în total 1000 lei, pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale. Ulterior, în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație sub formă de control a transmiterii banilor de către colaboratorii al SIFE al SII a IP Bălți, cu participarea lui x , care benevol și-a exprimat acordul de conlucrare cu organele care efectuează măsuri speciale de investigație, la data de 20.01.2015, la orele 10.30, affindu-se lîngă parcoul de odihnă „Andrieș” din mun.Bălți, x a urcat în automobilul de model „Skoda Octavia” cu n° BL DS 973, care era parcat în apropierea oficiului Camerei Inregășterii de Stat filiala Bălți de pe str.Moskovei 13, la volanul căruia se afla Vx , unde a transmis ultimului bani în sumă de 1000 lei, oferîi pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale.

În opinia Colegiului probele nominalizate și examineate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reiesind din probele date rezultă că x a săvîrșit infracțiunea de corupție pasivă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, infracțiune prevăzută de art.325 al.(1) Cod penal RM, consecințele date fiind în raport de cauzalitate cu fapta săvîrșită.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui x în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură, pe care instanța de fond le-a apreciat sub toate aspectele și just le-a pus la baza sentinței de condamnare.

Colegiul penal apreciază că este neîntemeiată solicitarea de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care să fie achitat, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrare și temeuri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația cînd probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina lui x în crima stabilită de instanța de fond.

Faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa și poziția indicată în apel este apreciată ca o metodă de apărare a inculpatului, totodată nerecunoașterea vinei inculpatului nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constată complet vina inculpatului, temeuri de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

Instanța de fond și-a bazat soluția de condamnare a inculpatului pe totalitatea probelor cercetate, care dovedesc vina inculpatului, printre care declaratiile martorilor, care sunt sprijinite prin probele scrise ale cauzei penale, care au fost apreciate corect de instanța de fond în condamnarea inculpatului, soluție menținută și de instanța de apel și temeuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de avocat nu sunt, în legătură cu ce apelul declarat se respinge ca nefondat.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului x

Referitor la pedeapsă, care de fapt și este latura ce se contestă în apelul declarat de avocatul x în interesele inculpatului x Colegiul penal apreciază, că nu există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61,75 Cod Penal RM privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanța de apel jîne să menționeze că individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii și pedepsei penale.

Potrivit art.75 al.(1) Cod penal și art.394 al.(2) pct.1) CPP, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Instanța de judecată a stabilit inculpatului pedepsea nominalizată cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, jînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducației vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și constatănd că lipsesc circumstanțele prevăzute de art.90 al.(1) Cod penal și astfel nu este posibil de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Colegiul penal menționează, că instanța de fond la stabilirea pedepsei a luat în considerație circumstanțele cauzei, precum și faptul că inculpatul x anterior a fost tras la răspundere penală, antecedentul penal nefiind stins, în acțiunile lui persistă stare de recidivă, nou a comis infracțiunea a cărei pericol social în corăport cu cele anterioare este mult mai mare, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, nu a conștientizat caracterul acțiunilor sale infracționale, nu s-a căut sincer de cele comise, a săvîrșit o infracțiune care potrivit criteriilor de clasificare prevăzute la art.16 Cod penal RM se clasifică ca fiind o infracțiune gravă.

Circumstanțele atenuante stabilite pe cauză, la care se face trimitere în apelul declarat de XXXXXXXXX în interesele inculpatului, au și determinat instanța de fond să aplice inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, redusă pînă la limita minimă a sancțiunii pentru infracțiune prevăzută de art.325 al.(1) Cod penal RM, reținută în sarcina inculpatului.

Colegiul penal conchide, că instanța de fond în partea descriptivă a sentinței, a motivat aplicarea pedepsei sub formă de închisoare și neconstatarea temeiurilor de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, din ce considerente afirmațiile invocate înapelurile declarate în acest aspect sunt lipsite de temei și nu pot fi reținute.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Bălți din 09.10.2014 x a fost condamnat în baza art.264/1 al.(I) Cod penal RM la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În termenul pedepsei astăzi principale, cît și a pedepsei complementare obligatorii stabilite de instanță de judecată x din nou a comis o infracțiune cu intenție, astfel potrivit prevederilor art.34 al.(1) Cod penal se consideră recidivă comiterea cu intenție a unei infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvîrșită cu intenție.

În acest aspect Colegiul reține, că potrivit art.90 al.(4) Cod penal, *persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică*.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă faptei infracționale săvîrșite și fiind în corespondere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

În vizuina instanței de apel, pedeapsa aplicată inculpatului x este echitabilă faptei infractorice comise, corespunde normelor legale, din ce considerente nu pot fi reținute afirmațiile indicate în apelul declarat că instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului x nu a ținut cont un sir impunător de circumstanțe care ar micșora esențial pedeapsa cum ar fi faptul că inculpatul nu prezintă pericol social sporit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, nu este o persoană conflictuală, poate fi corectată fără a fi izolată de societate, are la întreținere un copil minor, este unicul întreținător al familiei, apt de a munci, vîrstă înălță, are studii, precum și afirmația că instanță de judecată incorrect nu a aplicat în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, în acest sens instanța de fond corect stabilind pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea ei reală reieșind din toate circumstanțele cauzei penale stabilite și amplu expuse în conținutul sentinței contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarate de avocatul Rotari Vitalie și Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului x urmează a fi respinse, iar sentința instanței de fond fiind legală și intemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

Conducîndu-se de art.415 al.(1) pct.1) lit.c) CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelurile declarate de avocatul Rotari Vitalie și XXXXXXXXX în interesele inculpatului x împotriva sentinței Judecătoriei mun.Bălți din 07.10.2016, sentință care se menține fără modificări.

Calcularea termenului de pedeapsă în privința lui x începe din 15.03.2017, cu includerea duratei deținerii lui în stare de arest preventiv de la 07.10.2016 pînă la 15.03.2017.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru

